

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Sabola a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně: **Mgr. Z. S.** , bytem
zastoupená advokátem JUDr. Ondřejem Tošnerem
advokátem v Praze, Slavíkova 1568/23, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**
se sídlem Pod Sídlištěm 1800-9, 182 11 Praha 8

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2016, č.j. ZKI PR-O-15/145/2016-4,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou soudu dne 24. 5. 2016 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 8. 4. 2016 č.j. ZKI PR-O-15/145/2015-4 (dále také jako „žalobou napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, katastrální pracoviště Praha (dále jen „katastrální úřad“) ze dne 7. 12. 2015 č.j. OR-621/2015-101/37 (dále také jako „rozhodnutí katastrálního úřadu“), a toto rozhodnutí potvrzeno.
2. Rozhodnutím katastrálního úřadu nebylo vyhověno nesouhlasu K. K. s neprovedením opravy chyby v údajích katastru nemovitostí ze dne 18. 7. 2015, neboť se nejedná o

Shodu s prvopisem potvrzuje Z. L.

chyby v katastrálním operátu podle § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon). Dále katastrální úřad ve výroku 3) rozhodnutí konstatoval, že pozemky parc. č. x a parc. č. x v katastrálním území D. Ch. budou nadále evidovány s vyznačením duplicitního vlastnického práva ve prospěch Z. R. (1/2) na straně jedné a ve prospěch žalobkyně s podílem k celku, geometrické určení těchto nemovitostí se nezmění a nadále bude respektovat geometrický plán č. 1171-62/2004.

3. V odůvodnění rozhodnutí katastrální úřad uvedl, že v katastrálním operátu jsou platné nabývací tituly k předmětným pozemkům jak pro žalobkyni, tak pro Z. R.. V případě žalobkyně se jedná o smlouvu o převodu vlastnického práva evidovanou v katastrálním operátu pod č.j. 8 RI 136/88, v případě Z. R. se jedná o rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 8, č.j. 20 D 52/2011-110. Katastrální úřad tak nemohl rozhodnout jinak, konstatovat právo ve prospěch žalobkyně i ve prospěch Z. R.. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí konstatoval, že Z. R. svědčí vlastnické právo k uvedeným pozemkům na základě rozhodnutí o dědictví, které je založeno do sbírky listin, a které je platným nabývacím titulem. Duplicitní zápis vlastnického práva není zřejmým omylem ve smyslu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2008 č.j. 1 As 40/2007-103, který by mohl žalovaný opravit v rámci řízení o opravě chyby dle ust. § 36 katastrálního zákona. Nejedná se v daném případě o nový duplicitní zápis, nýbrž o duplicitu skrytou. Zákonným podkladem pro evidování duplicity bylo a je rozhodnutí o dědictví, kterým se Z. R. stala podílovou spoluvlastnicí předmětných pozemků. Rozhodnutí katastrálního úřadu či odvolatele, na jehož základě by byla vlastníkem předmětných pozemků zapsána pouze žalobkyně, by bylo v rozporu s listinami obsaženými v katastrálním operátu. Z tohoto důvodu je pak nutné evidovat duplicitní zápis vlastnického práva.
3. Žalobkyně v žalobě namítla, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrzené žalobou napadeným rozhodnutím je nezákonné, neboť správní orgán I. stupně ve výroku 3) rozhodl o duplicitním zápisu vlastnictví, ačkoliv takové rozhodnutí nemohl v rámci řízení o opravě chyby dle ust. § 36 odst. 4 katastrálního zákona, resp. § 8 zákona č. 344/1992 Sb. vydat. Výsledkem postupu při opravě chyby v katastru může být jen oprava chyby, nikoliv založení nejistého právního stavu založením duplicitního vlastnictví. V daném případě operát nebyl opraven (chyba v něm zjištěna nebyla) naopak v něm byla chyba vytvořena, neboť je zřejmé, že vlastníkem předmětných nemovitostí nejsou obě jako vlastníci evidované osoby, nýbrž jen jedna z nich. Nelze v jednom a tom samém řízení dospět k závěru, že žádná oprava chyby v katastrálním operátu učiněna nebude, a zároveň vyznačit v katastru vlastnické vztahy k nemovitostem jinak, než odpovídá stavu před zahájením řízení, resp. skutečnému stavu. Žalobkyně namítla neurčitost a zmatečnost výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně spočívající ve formulaci „s podílem k celku“, aniž by byla dále uvedena velikost podílu. Takové znění výroku je v rozporu s ust. § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Protože žalovaný ani jedno z výše uvedených pochybení katastrálního úřadu neodstranil, zatížil své rozhodnutí dle žalobkyně vadou a v důsledku toho zásah do ústavně zaručeného vlastnického práva žalobkyně trvá.
4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě s odkazem na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí uvedl, že duplicitní zápis vlastnictví k pozemkům č. x a x v k.ú. D. Ch. (dále také jako „předmětné pozemky“), ve prospěch K. K. (1/2) a B. K. (1/2) na straně jedné a žalobkyně na straně druhé, byl zapsán již rozhodnutím katastrálního úřadu ze dne

31. 1. 2007 č.j. OR-2696/2004-101-18, které nabylo právní moci dne 10. 8. 2007. V rámci následného řízení sp. zn. OR-621/2015-101 proto katastrální úřad a posléze i žalovaný vycházel z již provedeného duplicitního zápisu vlastnictví k předmětným pozemkům a dále z výsledku řízení katastrálního úřadu sp. zn. Z-52442/2013-101, kterým bylo rozhodnuto o zápisu spoluvlastnického podílu (1/2) k předmětným pozemkům ve prospěch Z. R., která vlastnické právo k předmětným pozemkům nabyla po zemřelé B. K. na základě rozhodnutí Obvodního soudu pro Prahu 8, č.j. 20 D 52/2011-110. Formulaci výroku „s podílem k celku“ žalovaný neshledal natolik nesrozumitelnou, aby ji dle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu změnil nebo dokonce dle ust. § 90 odst. 1 písm. a) téhož zákona rozhodnutí zrušil. Takový postup žalovaný považuje za formalistický, neboť z výroku i odůvodnění nevyplývají žádné pochybnosti o tom, že formulací „s podílem k celku“ se rozumí vlastnictví k celku nemovité věci. Žalovaný v poslední řadě uvedl, že mu nenáleží pravomoc rozhodnout o tom, komu svědčí vlastnické právo a proto na základě listin, které jsou obsaženy ve sbírce listin, nemůže provést opravu, kterou žalobkyně požaduje.
5. Z obsahu správního spisu vyplývá, že správní řízení sp. zn. OR 2696/2004 bylo u katastrálního úřadu zahájeno 19. 07. 2005 na základě nesouhlasu K. K. s neprovedením opravy v katastru nemovitostí (dne 10.6.2005 Katastrální úřad pro hlavní město Prahu uvedenému navrhovateli sdělil, že jím navrhovanou opravu neprovedl), již se navrhovatel domáhal návrhem doručeným Katastrálnímu úřadu pro hlavní město Prahu dne 17. 12. 2004. Katastrální úřad rozhodoval na základě návrhu K. K. na opravu chyb spočívajících ve výměře a zakreslení do katastrální mapy. Návrh se týkal pozemků parc. č. x, x, x, x, x a x v k.ú. D. Ch., přičemž ve vztahu k parcelám č. x, x, x a x bylo řízení pravomocně ukončeno rozhodnutím Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, katastrální pracoviště Praha č. OR-2696/2004-101/18 (nezrušené výroky I. - III.). O návrhu na opravu chyb ve vztahu ke zbývajícím parcelám včetně předmětných pozemků bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím. Žádost o opravu chybných údajů se týkala mj. pozemků parc. č. x a x v katastrálním území D. Ch.; geometrickým plánem č. 1171-62/2004 byly tyto pozemky rozděleny, vznikly tak mj. pozemky parc. č. x a x. Žádost o opravu byla odůvodněna výsledky šetření ze dne 28.4.1997, chyba měla dle tvrzení navrhovatele K. K. vzniknout chybným zaměřením parcel, chybným zápisem do katastru nemovitostí a chybným zakreslením do katastrální mapy. Dne 31. 1. 2007 vydal katastrální úřad rozhodnutí č.j. OR-2696/2004-101/18, v němž konstatoval chybu v katastrálním operátu a ve výroku V. určil, že u pozemků č. x a x v k.ú. D. Ch. bude v katastru nemovitostí evidováno vlastnické právo ve prospěch K.K. a (1/2) a B. K. (1/2) na straně jedné a ve prospěch Mgr. Z. S. (žalobkyně) na straně druhé. Na základě odvolání žalobkyně Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze rozhodnutím č.j. ZKI-O-67/384/2007-27 ze dne 21. 5. 2015 výrok V. týkající se předmětných pozemků rozhodnutí č.j. OR-2696/2004-101/18 zrušil a věc vrátil orgánu prvního stupně k novému projednání. Katastrální úřad proto zahájil nové řízení vedené pod sp. zn. OR-621/2015, v němž bylo vydáno žalobou napadené rozhodnutí. Ve správním spisu je založeno usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 27.6.2013, č.j. 20D 52/2011-110, jímž byla mj. schválena dohoda o vypořádání dědictví po B. K., podle které nabyla dcera pozůstalé Z. R. mj. ½ vzhledem k celku nemovitostí zapsaných u Katastrálního úřadu pro hlavní město Prahu, na LV č. x pro katastrální území D. Ch., a to zastavěné plochy a nádvoří parc. č. x a zahrady parc. č. x, včetně téhož spoluvlastnického podílu vzhledem k celku součástí příslušenství. Toto usnesení bylo

založeno do sbírky listin katastru pod číslem řízení Z-52442/2013-101. Součástí správního spisu jsou pak i výpisy z katastru nemovitostí, mj. výpis prokazující stav ke dni 23.7.2015, podle kterého byl v katastru evidován ohledně pozemků parc. č. x a x duplicitní zápis vlastnictví ve prospěch K. K. s podílem $\frac{1}{2}$, ve prospěch Z. R. s podílem $\frac{1}{2}$ a ve prospěch žalobkyně k uvedeným nemovitostem jako celku. Nabývacím titulem vlastnického práva Z. R. je pak ve výpisu z katastru uvedeno výše uvedené rozhodnutí soudu v dědickém řízení založené do sbírky listin pod číslem řízení Z-52442/2013-101.

6. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, dospěl přitom k závěru, že žaloba není důvodná.
7. Podstatou sporu, jak byl vymezen žalobními body, je otázka, zda lze v rámci řízení o opravě chyby v katastrálním operátu podle § 36 katastrálního zákona, resp., jak žalobkyně namítla, podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, provést duplicitní zápis vlastnického práva k nemovité věci a dále, zda formulace výroku „s podílem k celku“ je nesrozumitelná, tj. v rozporu s ust. § 68 odst. 2 správního řádu.
8. Podle § 36 odst. 1 písm. a), b) katastrálního zákona katastrální úřad na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.
9. Účastníci řízení se shodují v tom, že postupem podle § 36 katastrálního zákona může být opraven pouze omyl zřejmý, tj. takový omyl, který vznikl při vedení a obnově katastru a dále nepřesnosti vzniklé při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.
10. Povahou institutu opravy chyb v katastrálním operátu se Nejvyšší správní soud ve svých rozhodnutích opakovaně zabýval. Dosavadní judikatura týkala opravy chyb dle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), její závěry vztáhnout též na opravu chyb dle § 36 katastrálního zákona, neboť současná právní úprava byla ze zákona č. 344/1992 Sb. převzata fakticky v nezměněné podobě.
11. V řízení o opravě chyby katastrální úřad zkoumá, zda zápis v katastru nemovitostí odpovídá listině, na jejímž základě byl proveden. Katastrální úřad odstraňuje rozpory mezi údaji evidovanými v katastru nemovitostí a listinami založenými ve sbírce listin, a dosahuje tak souladu mezi nimi. V souladu s ustanovením § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona opraví katastrální úřad takové údaje, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu při vedení a obnově katastru. Katastrální úřad naopak není oprávněn přistoupit k opravě skutečnosti, která je mezi jednotlivými nositeli věcných práv nejasná nebo sporná (k tomu viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2011, čj. 8 As 4/2011-334, dle něhož katastrální úřady nemohou v rámci řízení o opravě chyby v katastrálním operátu odstraňovat spory týkající se vlastnického práva). V rozsudku ze dne 12. 5. 2016, čj. 6 As 166/2015-27, Nejvyšší správní soud uzavřel, že *„katastrální úřad je tedy oprávněn (a povinen) opravit pouze takové údaje v katastru, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu. To znamená, že musí existovat rozpor mezi údaji katastru a listinami založenými ve sbírce listin. Zápis v katastru je podmíněn jednak existencí listiny,*

jednak tím, že tato listina má určitý obsah a že z jejího obsahu vyplývá závěr o existenci či neexistenci určitých práv nebo povinností vztahujících se k nemovitosti. Katastrální úřad se sice nevyhne vedle ověření, že určitá listina existuje a splňuje předepsané formální a obsahové náležitosti, také v určité míře i její interpretaci, tedy vyvození, jaká práva nebo povinnosti z listiny vyplývají, ale při opravě chybného údaje v katastru však nemůže vybočit ze své evidenční role a při rozhodování o opravě chybného údaje fakticky nalézat právo, tedy i posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby apod. To přísluší pouze soudům v občanskoprávním řízení. Proto katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky.“

12. Uvedenými principy se katastrální úřad při rozhodování o opravě chyb na základě nesouhlasu navrhovatele s jejich neprovedením řídil. Ve svém rozhodnutí žádnou chybu v katastrálním operátu neshledal, výroky rozhodnutí pak pouze konstatoval stav, jak jsou nemovitosti v katastru nemovitostí v daný moment bez provedení zásahu spočívajícího v opravě chyb evidovány. Katastrální úřad svým rozhodnutím neprovedl duplicitní zápis vlastnictví, pouze konstatoval faktický evidovaný stav v katastru nemovitostí. Již jen z výpisu z katastru nemovitostí prokazujícím stav ke dni 23.7.2015 (viz výše) je zřejmé, že duplicitní zápis vlastnictví byl evidován již před vydáním v soudním řízení posuzovaného rozhodnutí katastrálního úřadu. Z obsahu spisu je pak zřejmé, že vlastnictví ve prospěch Z. R. bylo evidováno na základě zápisu provedeného podle § 7 odst. 2 zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, v řízení vedeném pod sp. zn. Z52442/13-101, nikoliv rozhodnutím vydaným v řízení vedeném podle § 36 katastrálního zákona. Katastrálním úřadem ani žalovaným nebylo v řízení o opravě chyb nijak hodnoceno či revidováno pravomocné rozhodnutí civilního soudu, jímž byla schválena dědická dohoda, výlučně byl rozhodnutím katastrálního úřadu konstatován stav v katastru nemovitostí evidovaný. Zápis vlastnického práva Z. R. předmětem řízení podle § 36 katastrálního zákona nebyl, žalobní námitky takový skutkový stav z rozhodnutí dovozující jsou liché.
13. Rovněž neobstojí tvrzení žalobkyně, že v řízení o opravě chyb v katastrálním operátu byla chyba založena. Evidovaný stav práv v katastru konstatovaný katastrálním úřadem pod bodem 3) jeho rozhodnutí je důsledkem zápisu záznamu údajů podle zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, na základě listiny vyhotovené soudem (usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8, č.j. 20 D 52/2011-110), přitom rozhodnutí soudu vydané ve věci projednání dědictví, jež ve svém výroku obsahovalo jednoznačný údaj o nabytí vlastnického práva pozůstalou Z. R., a jež neobsahovalo žádné zjevné nedostatky ve smyslu § 8 zákona č. 265/1992 Sb., nutně musely katastrální orgány v řízení o zápisu bezvýhradně respektovat a právo v něm obsažené do katastru nemovitostí zapsat. S řízením o opravě chyb v katastrálním operátu toto řízení souvislost nemá. Konstatování faktického stavu katastrálním úřadem ve vztahu k vlastnickým právům zapisovaným katastru nemovitostí v řízení o opravě chyb v katastrálním operátu pak v předmětné věci konstitutivní účinek nemá.
14. Jestliže je žalobkyně přesvědčena, že vlastnické právo k předmětným pozemkům svědčí pouze jí, a že Z. R. nesvědčí ani právo na spoluvlastnický podíl k týmž pozemkům ve výši 1/2, musí se domáhat svého práva výlučně postupem práva civilního. Duplicita vlastnického práva nemůže být odstraněna v rámci řízení opravě chyby dle ust. § 36 katastrálního zákona. Účelem tohoto institutu je odstranění rozporu mezi jednotlivými

částmi katastrálního operátu a nikoliv odstranění rozporu mezi evidovanými údaji o vlastnictví nemovité věci a skutečným stavem.

15. Nedůvodným soud shledal i druhý žalobní bod, v němž žalobkyně namítala nesrozumitelnost formulace „s podílem k celku“, soud se plně ztotožňuje s argumentací žalovaného ve vyjádření k žalobě, tj. že se jedná o formulaci, která není v kontextu celého výroku zavádějící z které je jednoznačně patrné, že k uvedeným nemovitostem je evidováno vlastnické právo žalobkyně jako vlastnické právo k celku.
16. Ze všech výše uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že žalovaný rozhodnutí katastrálního úřadu potvrdil v souladu se zákonem při zohlednění pro věc relevantních skutečností. Žalobu pak soud jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. *a contrario*. Žalobkyně neměla ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz

Praha 30. května 2018

Mgr. Aleš Sabol v. r.
předseda senátu